AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING DAILY NEWSPAPER

NO. 164 — CLEVELAND, OHIO, MONDAY MORNING, JULY 13TH, 1936 — LETO XXXIX. — VOL. XXXIX.

Družba sv. Rafaela v LJUBLJANI za tujeve izseljence

Zanimive vesti iz življenja ameriških Slovencev

Kot poroča "Proletarec" vsled sporov, ki so nastali v socialistični stranki, mnogi slovenski člani socialistične stranke smatrajo, da bi naredila Jugoslovanska socialistična zveza boljše, če bi izstopila iz stranke in korakala naprej samostojno. "Proletarec" pravi, da so bili zagovorniki izstopa iz socialistične stranke najboljši agitatorji socialistične stranke med Slovenci.

Končno je prišlo do sporazuma in se je sklenilo, da jugoslovanska sekcija socialistične stranke ostane še zanaprej vtelesena pri socialistični stranki. V istem članku poroča "Proletarec,' da je Jugoslovanska socialistična zveza v Ameriki "zašla v stagnacijo" in da je "nazadovala v članstvu." To je dragoceno priznanje naših bratov socialistov, ki ob vsaki priliki napadajo vse, kar je narodnega, hvalisajo pa vse, kar je mednarodnega. Za slovenske socialiste bi bilo dovolj polja v Ameriki, če bi bili bolj narodni, manj protiverski in predvsem ne tako napadalski. Več bratstva, manj napadov, več dela, več zdravih idej, manj sanjarij, to vam bo pomagalo. In predvsem, pustite Boga, cerkev in vero v miru.

V Murray, Utah, je umrl rojak Frank Mišmaš, vdovec, doma iz Primče vasi pri Ambrusu na Dolenjskem. V Ameriki se je nahajal 26 let. Ranjki zapušča dva sinova, tri hčerke in tri brate.

Iz Clevelanda, Wisconsin, se poroča, da je tam graduirala za učiteljico Miss Matilda Droll, hči rojaka Drola, ki je prej bival v Sheboyganu, Wisconsin. Miss Droll je graduirala v sociologiji in politični znanosti.

—o—

Še je dobrih src . . .

V našem listu smo že poročali o tragični nesreči, ki je zadela družino Mrs. Irene Andreas, katero je zadel avtomobil, ki ga je vozila neka ženska. Ob tej priliki je bila Mrs. Andreas tako poškodovana, da so ji morali v bolnici odrezati nogo, poškodovana pa sta bila tudi dva njena mala otročiča, ki se nahajata tudi v bolnišnici. Da je bila mera nesreče polna, je njen mož, rednik družine, od žalosti umrl. Usmiljeni ljudje so začeli zbirati za nesrečno mater denar in danes je dosegla vsota nabranega denarja že skoraj tisoč dolarjev.

Vročina in Vehovec

Clevelandski dnevnik "Press" piše, da daje vremenski urad vsakovrstne razlage za neznosno vročino v Clevelandu. V koliko so te razlage resnične, se ne ve, pač pa se natančno ve, kdo povzroča vročino pri clevelandskem policijskem departmentu. To je naš councilman Vehovec, ki je povzročil clevelandski policiji že mnogo znoja.

Roparji na delu

V soboto večer sta prišla v poslopje 122 Prospect Ave., dva oborožena roparja, kjer sta zvezala nočnega čuvaja, nakar sta v desetem nadstropju, v uradu Metropolitan Life Insurance, vlomila v blagajno ter odnesla neznano vsoto denarja. Nočni čuvaj je Charles Morton, star 60 let in stanujoč na 1647 E. 73rd St.

Pet milijonov farmerjev v propasti radi silovite suše

Chicago, 11. julija. Vročina in suša sta povzročili tekom zadnjih petih tednov, da je fizično propadlo najmanj pet milijonov prebivalcev na ameriških farmah v severo-zapadnih državah. Najmanj 500 farmarjev je umrlo radi vročine ali pomanjkanja.

Vsako uro umrje en otrok ali odrasla oseba v tej ali oni farmarski naselbini. Pomanjkanje med farmarji je strahovito, zlasti kar se tiče vode. Potoki in reke so se posušile, studenci ne izizvirajo več.

Kar je najbolj tragično pri tem je dejstvo, da bi vlada rada pomagala, toda suša, vročina in peščeni viharji so raztreseni na tako širokem obzemlju, da je fizično nemogoče povsod naenkrat priti na pomoč.

Poleg tega se poroča, da se nahaja milijone ljudi dnevno v raznih vodah, jezerih ali ob morskem obrežju, kamor jih je prisilila vročina. Tisoče teh ne zna plavati, in dnevno utone najmanj 100 ljudi.

Poleg ljudi tudi silovito trpi živina, ki nima ne krme ne vode. Vlada je že preskrbela, da je prepeljala do 100,000 glav goveje živine in ovac v kraje, kjer je dovolj živeža, toda medtem je poginilo dosti živine. Predsednik Roosevelt sam je sklenil, da odpotuje v prizadete kraje, da se na lastne oči prepriča o grozotah suše in odredi nadaljne korake v pomoč nesrečnim ljudem.

—o—

Marija Habjan umrla

V nedeljo zvečer je po dolgo trajajočem bolehanju preminula Marija Habjan (Kappus), rojena Korošec, stara 62 let, stanujoča na 1015 E. 61st St. Tukaj zapušča žalujočega soproga Johna, hčer Ano, omož. Vadnal ter več sorodnikov. Doma je bila iz Čateža, fara Trebnje pri Novem mestu, kjer zapušča eno sestro ter več sorodnikov. V Ameriki je bivala 34 let in je bila članica podruž. št. 25 SŽZ. Pogreb se bo vršil v sredo zjutraj iz pogrebnega zavoda Jos. Žele in sinovi, 6502 St. Clair Ave. Naj v miru počiva, preostalim pa naše sožalje.

Veseli znaki boljših časov

V mesecu juniju so dobile clevelandske tovarne, ki izdelujejo razno strojno orodje, največ naročil izza leta 1929. Tozadevne tovarne delajo s polno paro. Tovarna National Acme naznanja, da ima že zdaj toliko naročil, da bo zaposlena vse leto. Cleveland Twist Drill, kjer dela tudi mnogo Slovencev, se baš zdaj pripravlja, da zgradi novo tovarno, ki bo stala pol milijona dolarjev. Od te vsote se bo $400,000 porabilo za zgradnjo poslopja, $100,000 pa za mašinerijo.

Deset žrtev vročine

V soboto se je poročalo o desetih nadaljnih smrtnih slučajih, ki so bili direktna ali indirektna posledica neznosne vročine. Skupno število smrtnih slučajev od preteklega ponedeljka do sobote je 29. Nekateri od teh so umrli zaradi vročine, nekaj pa jih je utonilo, ko so iskali olajšanja v vodi.

Važna seja

Podružnica št. 25 SŽZ ima nocoj večer sejo in vabi vse mlada dekleta in žene, katere veseli pristopiti v drill team, da se priglase.

TUJEZEMCEM SE NI TREBA BATI DEPORTACIJE ALI IZGUBE DELA

Demokratski kongresnik se je pognal za tujezemce. — Od WPA javnih del bodo izključeni samo oni tujezemci, ki niso še postali ameriški državljani in če se jim dokaže, da so prišli v Zedinjene države nepostavnim potom.

Washington. — Kongresman države Ohio Stephen Young je včeraj pri delavskem departmentu ameriške vlade vložil protest, da bi se deportiralo 2900 tujezemcev iz Amerike v njih rojstne kraje. Mr. Young je zahteval, da delavski oddelek vlade počaka do prihodnjega zasedanja kongresa, ki bo najbrž spremenil določbo glede deportacije.

Nadalje sporoča Read Lewis, direktor Foreign Language Information Service v New Yorku, da je bilo mnogo napačnih poročil tiskanih v angleškem časopisju glede tujezemcev v Ameriki, katere bodo baje odpustili od dela in jih deportirali v države, iz katerih so prišli.

Mr. Lewis pravi, da so bila tozadevna poročila napačna in nejasna in nas prosi, da svojim čitateljem prinesemo sledeče avtentično poročilo:

"V angleškem časopisju so bile ob priliki zaključka ameriškega kongresa, razširjene vesti, da je kongres Zedinjenih držav naredil postavo, glasom katere bodo vsi tujezemci v Ameriki zgubili delo pri WPA projektih.

"Obenem je bilo poročano, da bodo mnogi tujezemci deportirani iz Amerike, zlasti oni, ki živijo že dolgo vrsto let v Ameriki, pa se niso potrudili, da bi si pridobili vsaj prve državljanske papirje.

"Prava sreča je, da poročila v ameriškem, oziroma angleškem časopisju, niso resnična. Tudi "Ameriška Domovina" je prinesla tozadevno poročilo, ki je bilo posneto iz angleških časopisov, toda kot smo dognali sedaj, poročilo ne odgovarja resnici.

Čista resnica glede javnih del, državljanstva in tujezemcev je sledeča: Ko je prišel na vrsto predlog pred poslansko zbornico, da se dovoli $1,426,000,000 za javna dela, je bil predlog sprejet od poslanske zbornice.

V tem predlogu je bila točka, ki pravi, da nihče ne sme imeti delo pri vladnih projektih, kdor je prišel nepostavnim potom v Ameriko.

Ta predlog je bil sprejet v poslanski zbornici kongresa, nakar je bil poslan v senatno zbornico. V senatu pa je bil sprejet nadaljni dostavek, da pri vladnih delih ne sme delati nihče, kdor ni državljan ali nihče, ki do 18. junija, 1936, ni imel prvega državljanskega papirja.

Jasno je torej to dejstvo: poslanska zbornica kongresa je izključila iz javnih del vse tujezemce, ki so prišli sem nepostavnim potom. Senatna zbornica kongresa je pa sploh izključila vse tujezemce, ki nimajo prvega papirja, in če so prišli postavnim ali nepostavnim potom v Ameriko.

Ker je bil predlog poslanske zbornice kongresa precej različen od predloga senatne zbornice, je končno prišlo do kompromisa. Predvsem se je pa Foreign Language Information service postavila pred kongresom in urgirala, da je predlog, da se izključi vse tujezemce od javnih del, nepravičen in neameriški.

Pri javnih vladnih delih v Ameriki je danes zaposlenih nekako 1,000,000 ljudi, ki niso ameriški državljani. Vprašanje je nastalo, da če se tem ljudem odvzame delo, ali naj padejo v naročje javne dobrodelnosti ali naj se jih deportira? Ta ali drugi način bi bil združen z ogromnimi stroški.

Prišlo je do posebnega sestanka med zastopniki zbornice poslancev in zbornice senatorjev. Pri tem sestanku se je sklenilo, da bodo samo oni tujezemci izključeni od javnih del, ki so prišli sem nepostavnim potom.

Predsednik Roosevelt je podpisal tozadevno postavo, ki je gotovo pravična. Vsi oni tujezemci pa, ki so prišli postavnim potom v deželo in ki niso še ameriški državljani, naj nimajo nobenega strahu, da bi zgubili vladno delo ali da bi bili deportirani. Amerika tudi ni tako tiranska dežela.

V istem času pa je treba povdarjati ponovno in ponovno, da naj sleherni naših ljudi, ki nima prvega državljanskega papirja ali pa oni, katerih prvi državljanski papir je že prestar, stori čimprej vse potrebne korake, da dobi vsaj prvi, in v danem slučaju drugi državljanski papir.

V jeseni se vršijo nove kongresne volitve, in tendenca kongresmanov je uveljavljati vedno strožje postave napram tujezemcem. Storili boste samim sebi dobro, če se pobrigate za gotove pravice v deželi, v kateri živite sebe in družino.

Rose Oster umrla

Po dolgi bolezni je umrla Rose Oster, rojena Mehle, po domače Malenska Roza. Bila je stara 56 let, stanujoča na 1040 E. 71st St. Doma je bila iz Drašče vasi pri Šmihelu, odkoder je prišla v Ameriko pred 34 leti. Tukaj zapušča žalujočega soproga, dve hčeri, Rose Oberstar in Jennie Krainz ter tri sinove: Johna, Antona in Franka ter več sorodnikov. Pogreb ranjke se bo vršil v sredo 15. julija ob devetih v cerkev sv. Vida iz Frank Zakrajškovega pogrebnega zavoda. Naj v miru počiva, preostalim pa naše iskreno sožalje.

Dovoljenja za pijačo

Vse organizacije, društva in enake, ki obdržavajo piknike, morajo imeti vladno dovoljenje za prodajo piva. Taka dovoljenja se dobe v sobi 220, staro poštno poslopje. To dovoljenje stane $2.00, toda pokazati morate prej državno dovoljenje.

Radi vročine

Iz Sanduskya se poroča, da se je tam zmešalo radi vročine zadnjih dni nekemu C. Lanleyu, ki je ubil najprvo ženo, potem pa samega sebe. Mar bi potunkal glavo pod vodo in se dobro opral.

Potečene licence

Vsi oni, katerim so 30. junija potekle licence (vladne) za prodajo piva in žganja, morajo vložiti do 30. julija prošnje za nove licence. Prošnje se vlože v sobi št. 220 staro poštno poslopje.

Nemčija vabi Jugoslavijo kot zaveznico

Dunaj, 11. julija. Diktator Hitler se je zadnje čase mnogo prizadel, da pridobi Jugoslavijo za svojo zaveznico. Glasom najnovejših poročil, se je Hitlerju to tudi posrečilo. Nemčija išče med manjšimi državami v Evropi nove zaveznice, in da je Jugoslavija privolila v prijateljsko zvezo z Nemčijo, je rekord diplomatičnih nemških uspehov.

—o—

Podpisi za Lauscheta

Miss Bertha Cerkvenik, 440 E. 148th St. je pravkar vrnila 40 podpisnih pol za sodnika Frank J. Lauscheta in sicer vse podpisane od volivcev. Vsega skupaj je na teh polah 1165 imen. In Berthi to še ni bilo dovolj, pač pa je vzela nadaljnih šest pol. Lepa hvala vrli Slovenki! Kdor bi rad kako podpisno polo, naj se obrne na Mr. John Lokarja, 1097 E. 169th St., tel. KEnmore 1119-M.

500,000 na razstavi

Do včeraj je bilo na Veliki jezerski razstavi 500,000 ljudi. Prva, ki je dosegla to kvoto je bila Miss Marian Harris iz Youngstowna, O. Bila je zelo presenečena, ko so jo naenkrat obkolili fotografisti in voditelji razstave, ki so ji čestitali ter jo obdarovali z lepimi darili.

Smrt rojakinje

V nedeljo zjutraj je po dolgi in mučni bolezni preminula Mary Resetič, rojena Rolih, v starosti 34 let. Stanovala je na 525 E. 143rd St. Pokojna je bila doma iz vasi Gornji Suhadol, fara Brusnice na Dolenjskem, odkoder je prišla v Ameriko leta 1921. Tukaj zapušča žalujočega soproga Louisa, dva sinova, Louis in Stanley, sestro Uršulo Blazetič, v Union Town, Pa. pa sestro Frances Furlan. V stari domovini zapušča očeta, tri brate: Franka, Josepha in Mihaela ter sestro Ano Petrolka. Bila je članica društva Collinwoodske Slovenke št. 22 SDZ. Dan in čas pogreba, ki ga ima v oskrbi Auguts F. Svetek, bo naznanjen pozneje. Naj v miru počiva.

Vreme

Včeraj je bilo v Clevelandu 95 stopinj nad ničlo in je bil najbolj vroč 12. julij v zgodovini Clevelanda. Vremenski preroki naznanjajo, da še ni nič izgleda, da bi se kaj ohladilo, razen, da bo morda danes popoldne malo plohe.

Naj se zglasi

V našem uradu naj se zglasi Mr. John Pintar, ki je naredil prošnjo za državljanski papir in podal naslov 689 Sumner St., Cleveland, O. To je netočen naslov. Mr. Pintar naj se zglasi v našem uradu radi točnega naslova.

SMRT KOSI

Pokojni Max Habinc

V soboto zjutraj je preminul v St. Alexis bolnici splošno poznani in spoštovani trgovec Max Habinc, ki je vodil grocerijo in mesnico na 542 E. 185th St. Leta 1923 je imel iste vrste trgovino na 4059 Payne Ave. Bil je blaga in poštena duša, vljuden in postrežljiv. Svoji družini je bil skrben in dober oče, čeprav mu življenje ni bilo z rožicami posuto.

Pokojnik je bil star ob smrti 46 let. Rojen je bil v vasi Arnovoselo, fara Ardica na Štajerskem, odkoder je prišel v Ameriko v decembru 1920. Poleg žalujoče soproge Ane, roj. Terselič, zapušča hčerko Emily, sestro Pauline Cerin in v East Worcester, N. Y. brata Antona in več bližnjih sorodnikov. V stari domovini zapušča očeta Antona, brata in sestro.

Bil je delničar SND na St. Clair Ave. Pogreb se bo vršil v torek zjutraj ob 8:30 iz August F. Svetkovega pogrebnega zavoda na 478 E. 152nd St. ter v cerkev sv. Kristine in potem na Calvary pokopališče. Prijatelji in znanci so prošeni, da se udeleže pogreba. Naj blagi ranjki počiva v miru, preostalim pa izrekamo naše iskreno sožalje.

Marija Zgonc umrla

V nedeljo zvečer je po dolgi in mučni bolezni preminula v Lutheran bolnici Marija Zgonc, rojena Svete, stanujoča na 1008 E. 76th St. Pokojna je bila stara 38 let. Tukaj zapušča žalujočega soproga Franka in več sorodnikov. Doma je bila iz vasi Sabočevo, fara Borovnica na Notranjskem, kjer zapušča starše, tri sestre in enega brata in več sorodnikov. V Ameriki je bivala 15 let in je bila članica društva Carniola Hive št. 493, Makabejcev. Pogreb se bo vršil v sredo ob 1:30 popoldne iz pogrebnega zavoda Jos. Žele in sinovi, 6502 St. Clair Ave. Bodi ji ohranjen blag spomin, preostalim pa naše sožalje.

Rojak utonil

V sredo je pri kopanju v jezeru utonil v bližini 140. ceste slovenski mladenič William Šorc, star 20 let, stanujoč na 757 E. 152nd St. Tukaj zapušča očeta Matevža, brate: Matta, Jožefa, Franka, sestro Antonio, omož. Kajander in sestro Jennie ter več sorodnikov. Mati mu je umrla pred dvema letoma. Rojen je bil v Clevelandu in je bil zelo marljiv ter priljubljen mladenič. V jezeru so ga našli šele v soboto popoldne. Pogrešali so ga že od srede in nihče ne ve, kako se je nesreča pripetila. Pogreb se bo vršil danes popoldne iz pogrebnega zavoda Jos. Žele in sinovi, 6502 St. Clair Ave. na sv. Pavla pokopališče. Bodi pokojnemu ohranjen blag spomin, preostalim pa naše iskreno sožalje.

Poravnan spor

Uslužbenci, ki delajo v skladiščih Kroger verižnih trgovin, in ki so grozili s štrajkom, so se pobotali s kompanijo na način, da je kompanija obljubila zvišati plačo za 10 odstotkov in da dati delavcem tudi gotove druge ugodnosti.

Prijeten piknik

Dramsko društvo Danica in Jugoslovanski delavski narodni dom iz West Parka priredita skupni piknik v nedeljo 19. julija na Županovi farmi, 4842 W. 130th St. Razne dirke, metanje podkev in drugo bo na programu.

Italija namerava zasesti Albanijo v bodočnosti

Rim. — Ko je laška armada z osvojitvijo Abesinije osredotočila pozornost sveta na sebe, so pa v istem času laški diplomati širili agitacijo za Italijo na Balkanu. Skoro brez dvoma je, da bodo Italijani prej ali slej gospodarji najmanjše balkanske države — Albanije.

Ob istem času, ko je padlo glavno abesinsko mesto Addis Ababa, so laški diplomati podpisali devet pogodb z Albanijo, o katerih se smatra, da so nekake predhodnice zasedbe Albanije od strani Italije.

Lansko leto so albanske finance prišle v tako slab položaj, da je morala Italija poseči vmes. Po težavnih pogajanjih, ki so trajala ves čas, odkar je Italija vodila vojno v Afriki, so bile sklenjene pogodbe, v katerih se je Italija zavezala, da kreditira Albaniji nekako 500,000,000 lir.

To je nekak uvod za zasego Albanije, katero deželo bi si Italija na vsak način rada pridobila. Toda Italija se pri tem boji Jugoslavije in njene zaveznice Romunije, ki nikakor ne dopustijo, da bi Italija dobila čvrsta tla na Balkanu. Jugoslaviji kot Romuniji je znano, da če se ustanovi Italija na Balkanu, da bo konec neodvisnosti balkanskih držav.

Propaganda laške vlade na Balkan je vzrok, da so se ponovno začele širiti novice, da pride do vojne med Italijo in Jugoslavijo. Italija bi sicer že zdavnej napadla Jugoslavijo, katere se sicer boji, še bolj se pa boji jugoslovanskih zaveznikov, ki so v tem slučaju Romunci in Čehi ter Slovaki. Toda viharni oblaki se zbirajo nad Balkanom, in če pride do vojne, jo bo povzročila Italija.

—o—

Želja po prosti vožnji

Morda je imela vročina kaj opravka pri tem, da je Oscar Blair napravil uprav nasprotno proceduro onih, ki si želijo proste vožnje in s palcem prosijo zanjo. Oscar je stal na E. 14. cesti in Scovill Ave., ter z mahanjem palca ustavil mimo vozeči policijski avtomobil, češ, da bi se rad peljal. — Želja se mu je izpolnila. Policija ga je naložila na avtomobil ter mu dala prosto vožnjo do policijske postaje, kjer ga je sodnik Petrash obsodil na dvajset dni zapora zaradi pijanosti.

Premalo stanovanj

V dnevih od 20. do 25. septembra se bo vršila v Clevelandu konvencija American Legion. Najmanj 200,000 legijonarjev in njih prijateljev pride ob dotični priliki v Clevelandu. Dosedaj se je registriralo že nad 50,000 gostov, in sprejemni odbor ima obilo težav, da dobi primerna stanovanja za vse goste. Če ne bo šlo drugače bodo morali v javnih parkih postaviti ogromne šotore, kjer bo prenočevala ogromna množica legijonarjev, ki se bo vsipala nad Cleveland.

Vreme

To smo vzeli iz "Prosvete" z dne 9. julija. "Prosveta" poroča na uredniški strani pod naslovom' "pred dvajsetimi leti: "Dne 9. julija, 1916, je bila nedelja in "Prosveta" ni izšla." Salamenska škoda za narod in sila važna novica.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio

Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto $5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto $7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta $3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta $3.50
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto, $5.50, pol leta, $3.00. Za Evropo, celo leto, $8.00. Posamezna številka, 3 cente.

SUBSCRIPTION RATES:

U. S. and Canada, $5.50 per year; Cleveland, by mail, $7.00 per year.
U. S. and Canada $3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, $3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid by carriers, $5.50 per year, $3.00 for 6 months.
Single copies 3 cents. European subscription, $8.00 per year.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 164, Mon., July 13, 1936

"Tujezemci v Ameriki"

Senator Reynolds je nadaljeval svoj sramotilni in neameriški govor sledeče: "Dasi je milijone tujezemcev v Ameriki, ki se ne brigajo za ameriško državljanstvo, ker so ignorantni ali pa nimajo poguma in zaupanja v Ameriko, so pa zopet drugi tujezemci, ki postajajo državljani iz pohlepa po denarju. Na primer, odkar se je sporočilo v javnost načrt dr. Townsenda, sem dobil obvestilo, zlasti iz Californije, da se je tam tisoče tujezemcev priglasilo za ameriško državljanstvo, v namenu, da bodo deležni $200.00 mesečne pokojnine. In mnogi so v Ameriki po 50 let, ne da bi se kdaj sploh zmenili za Ameriko, razven kadar jim deli dobrote!

"Sedaj lahko vidite zakaj rabimo več zob in manj sentimentalnosti v naših naselniških in naturalizacijskih postavah, zakaj pritiskamo, da se deportacijske postave poostrijo, zakaj je naša dolžnost delovati, da se vsako naseljevanje popolnom ustavi. Tujezemec v naši sredini nam je ustvaril dovolj težaven problem. Kompetentne oblasti mi pripovedujejo, da čaka en milijon Evropejcev, da se prepelje v Ameriko, kakor hitro se v naši republiki uredijo ekonomske razmere.

"Naj omenim pri tem, da se moje besede ne tičejo onih tujezemcev, ki so pred leti pomagali graditi Ameriko. To so bili zaželjeni naseljenci. Toda položaj se je popolnoma spremenil in s položajem vred tudi karakter onih tujezemcev, ki iščejo zavetja v Ameriki. Dejstvo, da je Evropa po svetovni vojni "izdumpala" v Ameriko največ teroristov in radikalcev, ki sploh nikdar ne morejo razumeti Amerike.

"Da vam navedem jasen primer, kakšne naseljence dobivamo v Ameriko, naj omenim, da so hrvatski tujezemci v Ameriki, poznani teroristi, ki so pribežali v Ameriko kot radikalci, javno aplavdirali umor jugoslovanskega kralja Aleksandra, zločin, ki je pretresel ves svet! Take ljudi ima danes Amerika pod svojo streno!

"Teroristi in drugi politični begunci so danes vse drugačnega kova kot so bili pred leti. Oni niso pripravljeni samo ubijati in bombardirati tujezemske potentate, pač pa rovarijo proti oni vladi, ameriški vladi, ki jih je gostoljubno sprejela pod svojo streho. In s temi ljudmi imajo naše oblasti največ posla. V mnogih slučajih jih niti deportirati ne moremo, ker se tujezemske vlade branijo izdati potne liste, kajti dotične tujezemske vlade ne želijo imeti teroristov v svoji sredini, in zakaj bi bila Amerika primorana rediti jih na javne stroške!

"Jaz torej zahtevam, da se naseljniška postava spremeni tako, da vsak tujezemec, ki je spoznan krivim zločina in obsojen radi zločina v eno leto ječe ali več, nemudoma po prestani kazni deportira. In v tem se ne sme delati nobene razlike. Nadalje se mora deportirati vsak tujezemec, pri katerem se najde strelno orožje. Dovolj je streljanja v Evropi, in če bo treba streljati, bomo streljali mi, ne da bi nas tujezemci učili te "umetnosti."

"Naj končno omenim, da so nas tujezemci v Ameriki tekom zadnjih šest let pripravili ob najmanj en tisoč milijonov dolarjev, s tem, da je bila Amerika primorana jih preživljati, skrbeti za njih žene in otroke. Mi jih nismo vabili sem, toda podpirali smo jih, da, celo priliko so imeli, da so si na en ali drugi način pridobili večje premoženje, ki pa v največ slučajih ne ostane v deželi, pač pa gre v tujezemstvo. Čas je, da se temu naredi konec. In če mi ne naredimo konec početju tujezemcev v Ameriki, bodo oni naredili konec s tem, da strmoglavijo vlade, kakor so jih strmoglavili v Evropi.

"Naj ponovno povdarjam, da se te besede ne tičejo tujcev, ki so prišli sem pred dolgimi leti, ki so ustanovili tu svoje domačije, ki so gradili Ameriko in ki so postali lojalni ameriški državljani. Od teh zajema Amerika vire svojega napredka. Toda v svoji sredini imamo skoro 6,000,000 tujezemcev, ki so tu dolga leta, in ki se nikdar niso zmenili za Ameriko, razven kadar jim je delila denar. Poleg tega so pa pripravljeni ob vsaki priliki napadati Ameriko, dasi dobro vedo, da tu nimajo nobene pravice. Čas je, da se temu naredi konec."

Senator Reynolds je govoril še več, toda je nemogoče navesti ves njegov govor. Iz treh dosedaj priobčenih člankov naši rojaki in naročniki lahko doženejo, da se proti vsem onim, ki niso ameriški državljani, vrši od Ku Klux pristašev sramotna propaganda, nevredna Amerike. 99 procentov tujezemcev v Ameriki je lojalnih, poštenih in delovnih ljudi. Radi par anarhistov in teroristov se ne more obsojati celih narodov. Hvala Bogu, da je predsednik Roosevelt na krmilu vlade, ki je zmožen potlačiti delovanje ameriških in tujezemskih teroristov. Medtem pa: rojaki, pridobivajte vneto in dosledno ameriške državljanske pravice!

Ali je mogoče?

Vse narodnosti na veliki Jezerski razstavi se trudijo, da pokažejo svojo originalno stran življenja v stari domovini. Na odru v sredi svetovne ceste se dnevno proizvajajo razne šege in običaje na Jezerski razstavi zastopanih narodov, ki jih Amerikanci z velikim užitkom gledajo, občudujejo in simpatično odobrujejo. Mi Slovenci zbujamo z narodnimi nošami veliko pozornost na razstavi, posebno pa imponira tujerodcem in Amerikancem originalni slovenski ples v narodnih nošah. Smelo trdim, da preteklo nedeljo je bila vsa pozornost obrnjena od posetnikov razstave na naše narodne noše, naše pristne plese in veselo razpoloženje v naši slovenski gostilni Ljubljana.

Mi Slovenci imamo toliko mičnosti v naših lepih običajih, če bi jih hoteli le delno izrabiti in pokazati tujerodcem v popolnoma originalni obliki, da bi nas vse občudovalo, bolj, kakor dosedaj upoštevalo ter nam priznalo najvišjo stopinjo civilizacije, iskrenost, gostoljubnost, kremenitost in žilavo borbo za svoj narodni obstanek.

V mislih imam in več rojakov me je na to opozorilo da bi na odru Jezerske razstave vprizorili Slovenci originalno žitno mlačev s cepci. Žito naj bi dobili pri naših slovenskih farmarjih, cepe bi naredili mlatiči sami,, rete bi nam pripravil kakšen Ribenčan, osrednje in jermene pri cepcih razumem starokranjski čevljar, pode izučeni kolarji i. t. d. Skedenj bi moral biti originalen, da bi se v njem žito omlatilo, slama pretresla, žito izretalo, napravilo lepe škopnike in iz kota v kot z vejanco v roki žito od plev izčistilo. Za drugo ni težko, ampak narediti pod, les dobiti, hitro ga skupaj zložiti bi bilo najtežje in najvažnejše delo. Po mlatvi pa naj bi se v slovenskem skednju likof pilo poleg smrečič in na njih slovenske trobojnice. Prepričan sem, da bi to bil največji triumf naših narodnih gospodarskih šeg v borbi za življenje. Vzemimo se skupaj in napravimo res nekaj narodno interesantnega in pristno slovenskega. Vsako dobro priporočilo bo dobrodošlo, da ga bo mogoče vprizoriti v ponos našega naroda, zastopanega na veliki Jezerski razstavi. Tudi pristno starokrajno slovensko poroko bomo predočili tujim narodom, da bodo vedeli, kako se slovensko dekle in fant poroči, ko se pripravlja za skupno zakonsko življenje.

Priporočajte potom našega časopisa svoje mnenje in vsi skupaj lahko ustvarimo nekaj takega, kar še ni tujina videla, odkar v njej živi naš žilav narod.

Joško Penko.

Udeležite se seje

Cleveland (Collinwood), O.—Nocoj večer se vrši mesečna seja pevskega zbora Ilirija mlajša. Seja se prične ob sedmih zvečer v cerkveni dvorani na Holmes Ave. Po seji, ki bo prav kratka, bo Mr. Anton Grdina kazal slike v stari šoli. Ta ali oni bo mogoče rekel, zakaj to zdaj v tej vročini. Dragi farani, ali veste, da zato, da se pokažejo slike pogreba od nam vsem priljubljenega ter nepozabnega pok. Rev. Viranta. Tudi meni ni bilo všeč, da se od našega pok. g. Viranta slike kažejo drugje preje kakor pa pri nas. Saj je bil vendar naš in je edino prav, da bi tukaj slike videli najprej, potem šele drugje. In tudi naši pevci so takih misli in so na zadnji seji to rekli. To je mnenje vseh uradnikov in uradnic tega mladinskega zbora.

Saj se je čakalo že dovolj dolgo, da bi se kdo drugi zavzel za te slike ter jih pokazal. Pa ker se ni nihče drugi zavzel zanje, se zavzemajo naši mladi pevci in pevke ter vabijo vso faro danes večer v šolsko dvorano, da vidi slike zadnjega spremstva ter slovo od pok. Father Viranta. Tudi slike procesije sv. R. Telesa se bodo videle ter pogrebi utopljenih deklic in pogreb umrle Margaret Duša.

Vse te slike so mnogo več vredne kot pa slike, ki se vidijo po gledališčih. Torej prilite, saj vabijo naši mali, ki so se za to stvar zavzeli ter zahtevali videti slike, za kar jim moramo dati čast in priznanje, da so prvi, ki so se za to plemenito ter potrebno slikovno predstavo zavzeli.

Vstopnina bo za odrasle 25c, za otroke pa 5c. Če bo kateri žejen, se bo tudi dobilo malo ohladila za žejne ter vroča grla.

Ta seja, ki je sklicana za nocoj večer, je neobhodno potrebna, zato morajo biti navzoči vsi starši. To pa radi tega, da se uredi vse potrebno radi koncerta, katerega bodo priredili naši mladi Iliričani.

Povejte tudi drugim, da naj pridejo pogledat slike, ki se bodo kazale po seji. Nič se ne bojte, da bi bilo v šoli bolj vroče kot žunaj. Saj je šolska dvorana odprta okrog in okrog. Pridite pa vsi prijatelji pok. g. Viranta, da vidite njegov zadnji sprejem, katerega ste mu izkazali in to vam bo vaš nezabni spomin zopet cživelo.

Za pevski zbor Ilirija mlajša:
Mrs. Kogovšek, predsed.

SLOVENSKA LOVSKA ZVEZA

Piše M. K.

Zadnjič, ko so se zbrali vsi klubi, kateri spadajo pod okrilje Slovenske lovske zveze v Barbertonu, sem dobil kritiko, obenem pa prošnjo, da se še v bodoče oglasim od časa do časa.

Kritika je bila, zakaj sem opustil svoje opisovanje našega, oziroma severoameriškega denizma, ki gre za splošno zanimanje od strani sportnikov ter drugih, ki se dejansko ne udeležujejo sporta, pač pa radi čitajo o istem in imajo gotovo ravno isti užitek. Ako vzamem samega sebe, na primer, imam užitek od obeh strani, tako dejansko kot duševno. Nekaj dni nazaj sem opazoval premikajoče slike. Slika je nosila naslov "Voice of Bugle Ann." Povest ali roman se je vršil okrog lovskih psov in kot imajo vsi romani svojo "zvezdo," jo je imel tudi ta v izvrstni lovski psici. Ne zahajam pogostoma v kino gledališča, ampak kadar mi pride kaj takega na uho, takrat ga nimam zadržka, da bi ostal doma.

No in poglobil sem se v to sliko, da sem v resnici mislil, da sem se osebno udeležil lova na lisice, katero je podilo kakih petnajst lovskih spov. Ali ste že slišali gonjo psov takrat, ko imajo plen tik pred seboj? Boy, oh boy, to vam je godba, katere ne more nihče posnemati. No ni me sram povedati, da sem presedel v gledišču vse popoldne, da je žena potem ropotala in godrnjala, ker je morala pogrevati večerjo. Poslušal sem pasjo godbo, katere je polno od začetka slike do konca, dvakrat skozi.

Kot je izgledalo iz prvih poročil, bi kmalu ne imeli odprtega lova na jazbece to poletje. Najprej se je poročalo, da je sezona na iste zaprta v državi Ohio od 1. marca do 31. avgusta, oba dneva vključena. To pa iz vzroka, da so jazbeci koristni lovu v tem oziru, da je v lanski hudi zimi dobilo mnogo divjačine zavetišče pred hudo zimo in se s tem ohranilo, po njihovih luknjah. Ker pa je konzervacijska divizija države Ohio dobila kmalu po oglasu zaprte sezone pritožbe od strani klubov, se je olajšalo zaprtje v toliko, da se zdaj glasi od 1. marca pa do 30. junija, oba dneva všteta, ter se je s tem dalo priliko mlademu zarodu, da dorase.

Ne pozabi pa prej kupiti lovskega dovoljenja, predno se podaš s puško na polje, pa najsibo za jazbecem, vrano ali srakoperjem. Kakorhitro si enkrat na polju ali v gozdu s puško v roki, si na lovu.

Ohijska konzervacija je pridno na delu glede raznih sanktuarjev divjačine za ohranitev iste. Dozdaj si je pridobila okoli 35 prostorov v približno 25 okrajih. V teh prostorih se bo divjačina razvijala in množila. Prepovedano bo v teh krajih loviti za več let. Pač pa se bo od tu zajemalo in delilo divjačino na ostale kraje, kjer primanjkuje divjačine. Naj omenim samo dva okraja. V Cuyahoga okraju imajo zdaj prostor nad 1000 akrov velik. Pa tudi lorainski ne zacstaja dosti zadej, katerega pa misli Lorain Game and Fish Ass'n v kratkem podvojiti s pomočjo državne konzervacije. Te prostore bodo popolnoma zagradili, da tudi živina ne bo imela dostopa. Preorali bodo te prostore tu pa tam in nasadili, oziroma zasejali bodo koruzo, proso, velike ruske sončnice, lečo, oves, pšenico, ječmen, ajdo in peteršilj, kateri ima veliko zdravilnih snovi v sebi za zajce. Za oranje bodo skrbeli večinoma kmetje in sportniki, seme bo pa zalagala konzervacija.

Julij 4., danj neodvisnosti, dan grmenja, dan bliskanja, dan pokanja in dan dežja. Da, padal je od ranega jutra, pa do pozne noči. In padali so tudi lončeni golobi, mokri, razbiti in celi. Fantje-lovci od Slovenske lovske zveze so dobro okusili, kaj se pravi lov na race ali šnefe v deževnih jesenskih dneh.

Na 4. julija se je vršila prva letna tekma na lončene golobe in sicer na strelišču Euclid Rifle kluba na Močilnikarjevi farmi. Navzlic slabemu vremenu so se tekme udeležili vsi klubi. Kajpak, za lovca bi bila sramota, da bi se ustrašil malo dežja.

Tekme so se udeležili: Euclid Rifle and Hunting klub, Barberton Hunting klub, Rainbow Hunting and Fishing klub ter Lorain Rifle and Hunting klub.

Predno se je pričelo s tekmo, je sklical vrhovni nadlovec Jos. Lekšan zastopnike vseh klubov na skupno zborovanje in je poročal, da je dobil pred dobrim tednom od tajnika SLZ pismo, v katerem poroča, da Lorain Rifle and Hunting klub iz več vzrokov ne more dati v tekmo več kot deset strelcev. Zato bi rad zvedel od zbranih zastopnikov, kaj mislijo o tem, namreč, če se pusti omenjeni klub v tekmo ali ne. S tem bi se namreč kršilo pravila SLZ, ki zahtevajo, da vsak klub da v tekmo 15 strelcev. Po kratkem razmotrivanju zastopniki sklenejo, da se točka 3 v pravilih SLZ začasno poruši in se dovoli vsem klubom, da dajo v tekmo samo deset strelcev.

Konstituiralo se je razsodišče za tekmo in sicer: A. Ogrin za Euclid Rifle klub; F. Udovich za Barberton klub; L. Hočevar za Rainbow klub in A. Skapin za Lorain Rifle klub. Zapisnikar točk: Max Kragely.

Izid tekme je bil sledeč:

EUCLID RIFLE KLUB

Sepec	16
Janževič	15
Mandel	17
Dolenc J.	13
Baraga	18
	79
Mlakar	20
Jazbec	16
Zabukovec	16
Klaus	13
Ogrin	15
	80

RAINBOW KLUB:

Zabukovec	17
Fortuna	16
Novak	10
Rus	4
Krečič	15
	62
Papeš	13
Miller	8
Glavič	18
Zupančič	6
Hočevar	15
	60

BARBERTON KLUB:

Haim F.	18
Gerbec F.	18
Gerbec A.	16
Gradišak	15
Blažič	17
	84
Zupec	21
Haim J.	11
Lukešič	20
Biščak	15
Smrdel	20
	87

LORAIN KLUB:

Skapin	13
Nelhs	18
Johnson	16
Glavan	13
Matičič F.	6
	66
Kobal	16
Kos	15
Kragely	18
Matičič L.	18
Rožanc	14
	81

Posamezni klubi so napravili skupnih točk: Barberton 171, Euclid 159, Lorain 147, Rainbow 122.

Torej je pri prvi tekmi zmagal Barbertonski klub, kateremu v imenu Slovenske lovske zveze izrekam iskrene čestitke.

Prihodnja tekma se vrši 30. avgusta ob eni popoldne pri Rainbow klubu na Goriškovi farmi v Randall, Ohio.

Slovenska lovska zveza se v imenu vseh klubov zahvaljuje Euclid Rifle klubu za fino postrežbo in z željo, da bi drugič imeli več sreče pri vremenskih prerokih ali bogovih.

IZ DOMOVINE

—Strela udarila v zvonik.—Vroče sonce je pripekalo na vernike, ko se je zjutraj na praznik sv. Reš. Telesa, dopoldne okrog 10 razvila dolga procesija od župne cerkve v Horjulu po poti proti sosednji vasi Ljubgojni. Preden pa se je procesija po drugi strani vrnila nazaj do kapelice, kjer je bil zadnji evangelij, je bilo nebo že prepreženo s težkimi oblaki in debele, redke kaplje so porošile vernike, ki so se po končani procesiji zopet zbirali v cerkev.

Popoldne okrog 2 pa je nebo še bolj potemnelo in v daljavi se je slišal zamolkel grom. Naenkrat udari strela tako močno, da je streslo vso okolico, in nato se vlije huda ploha. Na hribu Samotorici, kake tri četrt ure oddaljenem od Horjula, se je pričel valiti proti nebu gost dim in se je pomešal med oblake.

"Na Samotorici gori! Treščilo je!" se je čulo okrog.

In kmalu pride vest, da je treščilo v zvonik sv. Mihaela—to je podružnica horjulske župnije na Samotorici—in da je strela istočasno užgala tudi bližnji kozolec posestnika Pavla Bradeško, Samotorica, št. 11, ki je pogorel do tal. Na zvoniku je strela udarila v strelovod, a je pri tem upalila nekaj starih deščic na strehi prav na vrhu zvonika. Gašenje ni bilo mogoče, ker brizgalne ni bilo pri rokah. Hitro pa je bila poslana pošta horjulskim gasilcem, ki so bili takoj na nogah — in so z vso naglico upregli konje v manjšo staro brizgalno in pognali po cesti na hrib. In ker se na zvoniku ogenj ni hitro širil, so še prišli pravočasno, da so ogenj pogasili v sredini zvonika.

—Strela zažgala gospodarsko poslopje.—Dne 12. junija ob 3popoldne je udarila strela v gospodarsko poslopje Jožefa Šetinca, Bukošek 37, občina Zakot, okraj Brežice, ter mu uničila 22 m dolgo gospodarsko poslopje z vsem gospodarskim orodjem. Živino in prašiče so rešili. Zavarovan je samo za mali znesek pri "Sava" društvu. — Sreča v nesreči je bila, da so, beže pred bližajočo se nevihto proti domu, dospeli prekasno, ker bi bili drugače žrtev strele, katera je samo gospodinjo za nekaj trenotkov omamila, ker je bila prva prišla v bližino zgradbe.

Če verjamete al' pa ne

Oj rožmarin, oj rožmarin . . . tako lepo duhteč . . . tako sem jo oni večer zaokrožil v mojem "kotu." Ker sem bil sam, sem pel tenor. Sicer je bil ta tenor nekako tak, kot bi pujska vlekel za noge izpod fenca, toda ker ni bilo nobenega glasbenega kritikarja v bližini, je koncert sijajno izpadel.

Pa kaj da sem pel? Res ni to moja navada, ker večino vse večere pregodrnjam in prekritiziram, da niso moji vrtnarski pomočniki in poljski delavci storili svoje dolžnosti čez dan in jim grozim, da jim bom v soboto odtrgal tisti nikelj, ki ga jim dam poleg hrane in stanovanja vsako soboto.

Torej kaj je bilo, da sem se razsoral in pevsko navdušil kar tako na vsem lepem? Z eno besedo rečeno, k temu je pripomogel Tone Šubelj, ki mi je poslal po svoji prijazni svakinji, Mrs. Paulini Šubelj flašco "njega," v katerem je (bil) namočen rožmarin. Akrabolt je to pijača!

Ker nisem študiral medicine in ne farmacije, ne vem, kako se ta božja stvar prideluje. Jaz imam izkušnje in diplomo samo v kolerabah, fižolu, solati itd in tudi na razno živino se zastopim, znam napraviti ridof in ročico, za silo bi sklepal tudi koso in odrl zajca na meh, ampak o rožmarinovcu vem pa samo to, da ga ne bita noben viski, pa če je na steklenici pripopanih magari toliko zvezd, kot jih ima ameriška zastava.

Ampak hud pa je, hud! Če bi ga spil en pajnt, bi lahko s prsti ene roke igral na stope v Čopčem mlinu, kot Mr. Zorman na klavirju. Če bi ga spil en kvort, bi šel v sam pekel in bi izvlekel največjega Luciferjevega gardista za rep ven. Če bi ga pa spil — holt, saj več ga pa ne prediha v enem natečaju žilava duša.

Jaz sem ga pil pa bolj z ambohtjo in z božjim strahom v srcu. Lepo nazaj sem se držal, da bi si bil skoro zvinil nogo v členku. Pri prvem kozarčku sem zaklical trikrat živijo Tonetu Šublju, ki se me je spomnil. Pri drugem kozarčku sem vpil slavo Pauli Šubelj, ki je pestovala flašco vse od New Yorka in jo zvesto hranila zame. Pri tretjem kozarčku se mi je pa že milo storilo in mi je bil žal Toneta, ki si je od ust pritrgal to telesno dobro delo. Naprej pa nisem prišel, ker so mi višje sile prekinile to prekoristno pojmovanje, ki so poslale našo Johano baš o nepravem trenutku mimo mojega "kota" in jo je firbec gnal, da je pogledala noter in videla žegnanje, pa ga je takoj zaštapala. No, saj ima prav, bo pa še enkrat luštno. Ampak vse sile na svetu mi nisi so mogle zabraniti, da ne bi bil zapel o rožmarinu.

Bog te živi, Tone in Tvoja svakinjo Paulino za ta božji dar. Za to boš pa smel enkrat pri naši kameniti mizi sedeti in bova pila našega ki sem ga sam pridela. Gotovo se lahko zanese, da je dober, saj ga je že Peter Zgaga obrajtal.

Glejte si no, dozdaj sem mislil, da je rožmarin samo za v gredo in fantom za klobuk, pa paše tudi v visko, prav kot maj jaron v klobase. V viski razvija rožmarin približno tako silo kot če bi psu privezali na rep kos dinamita in ga zažgali . . .

KRIŽEM PO JUTROVEM

Po nemškem izvirniku K. Maya

Vprašal sem še Haddedina, ali bi bila zadovoljna, da nam oglar kaže pot črez planine.

"Ja zanesljiv?" je vprašal Mohammed Emin.

"Opazoval sem ga. Mislim, da bo.

"Torej pa ga najmimo."

Lotil sem se še Kurda, da zvem, ali res dobro pozna našo pot.

"Si že kdaj čul o jezeru Kjupri?"

"Bil sem že pri jezeru."

"Kako daleč je?"

"Želite potovati mimo vasi ali po samoti?"

"Najljubše nam je, če srečamo kolikormogoče malo ljudi."

"Torej bodete rabili šest dni do jezera."

'Kod pelje pot k njemu?"

'Odtod se gre k reki Berozie. Potem ob njej navzgor do Amahdabada. Tam je na desni v gorah prelaz, ki pelje v Kizželzie. In tam teče voda, ki se izliva v jezero Kjupri."

Iznenadilo me je, obenem pa tudi razveselilo. Kajti pot, ki mi jo je oglar opisal, je bila prav tista, ki sem si jo zarisal v svoj dnevnik po napovedbah Kurda iz rodu Bulbasi, katerega sem srečal v Bagdadu. Mož me je torej čisto točno poučil.

In ker sta se obe poti ujemali, sem tudi vedel, da se lahko zanesem na oglarja. Vprašal sem ga torej:

"Ali nam boš kazal pot k jezeru?"

"Da, gospod! In še dalje, ako hočete. Ostanete pri jezeru?"

"Ne. V Bagdad hočemo priti."

"Torej vas bom peljal do ravnine, po kateri se pride naravnost v Bagdad."

"Kako pa, da tako dobro poznaš vse te kraje?"

"Vodil sem trgovce, ki so prišli iz Bagdada z blagom v gore in se vračali, ko so vse prodali. Tistikrat še nisem bil oglar."

Vkljub svoji umazani zunanjosti je bil mož za nas res zlata vreden. Zdel se mi je nekoliko omejen, pa bil je pošten in zvest.

Ponudil sem mu torej službo:

"Peljal nas boš torej do ravnine, po kateri se pride v Bagdad. Dobil boš dnevno dva piastra. In če boš priden in nam boš zvesto služil, si lahko tudi konja kupiš in mi ti ga plačamo. Si zadovoljen?"

Konj je pomenil zanj brezmejno bogastvo. Očesci sta se mu zaiskrili, prijel me je za roko in si jo vneto pritisnil na tisto mesto v obrazu, kjer sem slutil, da se pod sajastimi kocinami skrivajo njegova usta.

"Konja—?" je vzkliknil. "O gospod, tvoja dobrota je večja ko tole gore! Ali smem tudi svojega psa s seboj vzeti in ali mu bodete skrbeli za hrano?"

"Da. Le vzemi ga s seboj! Saj sam ne more ostati tule v koči. Nastrelili bomo med potom dovolj divjačine za nas vse in tudi za tvojega psa."

"Hvala ti, gospod! Vodil vas bom po takih krajih, kjer bodete našli vedno dovolj divjačine. In kedaj mi boš konja kupil?"

"Koj ko se nam prilika ponudi."

Spomnil sem se na njegovo zalogo soli.

"Ali bi nam prodal tudi nekaj tiste tvoje soli? Nimamo je."

"Gospod, vzel je bom s seboj, kolikor hočete."

"Plačali ti jo bomo."

"O, zastonj vam jo bom dal. Ker si tako dober."

Kaka dragocenost da je sol, tega se zave kulturni človek šele na potovanju med poldivjimi narodi, kjer mora včasi po cele mesece živeti brez soli. Večina beduinskih rodov in tudi nekateri kurdijski rodovi namreč niso vajeni soli. Ako torej berete o okusnih pojedinah pri beduinskih šejhih in kurdijskih poglavarjih, si nikar ne mislite, da so bile te pojedine vsakikrat tudi — soljene.

Te prekoristne začimbe nam torej odslej ni bilo več treba pogrešati in Allo, lastnik solnih zalog, se ni mogel bolj uveljaviti pri nas, ko s tem, da je vzel velik del te zaželjene snovi s seboj na pot.

Pripravili smo se na odhod. Tudi Allo se je 'pripravil" in je bil kmalu gotov s svojimi pripravami. Skril je moko in sol, kar mu je je še ostalo, v jamo, kjer je imel svojo "mesnico," vzel nož in svojo "strašno" sulico, djal psa na vrvico in si jo ovil krog pasu, obrnil domačiji hrbet pa šel z nami. "Preobleči" se mu ni bilo treba, ker je menda leto in dan nosil vedno isto sajasto obleko, in klobuka mu tudi ni bilo treba djati na glavo ali pa turbana, ker vobče ni imel ne enega ne drugega.

Polni svežega, novega upanja smo odpotovali. Sreča nam je bila mila, da smo našli dobrega, zvestega vodnika, zaupali smo v našo srego, da nas tudi na poti ne bo zapustila.

Allo nas je peljal proti jugu, opoldne smo prišli do reke Berozie. Tam smo počivali in se okopali. Prigovarjali smo Allotu, naj se vendar vsaj enkrat v življenju tudi on okoplje, in ubogal nas je. Z drobnim peskom, ki ga je bilo dovolj ob bregu, si je obdrgnil svojo začrnelo kurdijsko kožo in nanovo prerojen in pomlajen je vstal iz dobrodejnih valov.

Potovali smo ob reki nevzgor proti jugovzhodu. Dolina Berozie je precej obljudena, številne vasi ležijo ob reki in taborišča vseh mogočih plemen, kurdijskih in perzijskih nomadov. Tem naselbinam smo se morali izogibati, kar je našo pot seve zelo podaljšalo. Prenočili smo ob potoku, ki je od desne strani prihajal z gorovja.

Drugo jutro smo potovali dalje. Uro ali kaj smo jezdili, ko se je Kurd nenadoma ustavil.

"Gospod" me je nagovoril. "Obljubil si mi, da mi boš konja kupil—!"

"No in—?"

"In sedaj bi bila tista prilika, ki si o njej pravil—."

O, naš Allo ni bil tako neumen, kakor se je morebiti videlo—.

"Prilika za nakup konja? Kje?" sem se čudil.

"Blizu tu živi moj prijatelj, ki ima konja naprodaj."

"Res? Ali živi v vasi?"

"Le štiri hiše šteje naselbina."

To mi je bilo ljubo. Čim manj ljudi nas je videlo, tem bolje je bilo za nas. Moral sem namreč Allota vsaj jaz spremljati na konjsko kupčijo. Sam ni smel med ljudi, nisem mu zaupal, utegnil je biti blebetav kakor vsi omejeni ljudje.

"Dobro, če je prilika, pa ti bomo kupili konja. Koliko pa je star?"

"Mlad je še. Petnajst let bo imel."

"Šel bom s teboj, da ga vidim. Tovariši pa naj počakajo. Poišči za nje skrivališče, da jih nikdo ne bo videl."

Črez četrt ure smo zagledali ob reki nekaj hiš.

"Tamle je vas!" je pravil Allo. "Počakaj, skril bom tvoje tovariše. Koj se vrnem."

Peljal jih je dalje, pa se koj vrnil.

"Kam si jih djal?" sem poizvedoval.

"Gori v grmovju sem jih skril."

"So na varnem?"

"Čisto na varnem so, gospod! Nihče jih ne more najti. Pojdiva sedaj po konja!"

(Dalje prihodnjič)

KOLEDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

1936 JULIJ 1936

Su	Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

JULIJ

18.—Društvo Napredne Slovenke št. 137 SNPJ priredi sobotni piknik na Pintarjevi farmi.

19.—Društvo Woodmen Circle, Waterloo Grove št. 110, piknik na Stuškovi farmi.

19.—Društvo Danica št. 34 S. D. Z. priredi piknik na Zornovih prostorih na Bradley Rd.

19.—Samostojna Zarja ima piknik na Močilnikarjevi farmi.

19.—Društvo sv. Jožefa št. 169 KSKJ, piknik in javna telovadba kadetov na Pintarjevih farmah.

26.—Društvo Washington št. 32, Z. S. Z., piknik na Stuškovi farmi .

26.—Piknik S. N. Doma in Kluba društev S. N. Doma na Pintarjevi farmi.

AVGUST

2.—United Hunting Club and Game Preserve priredi piknik na Stuškovi farmi.

2.—Olimpiada S. D. Zveze na Pintarjevi farmi.

2.—Pevski zbor Javornik iz Barbertona priredi piknik na Novakovih prostorih v Sherman, O.

9.—Skupna društva fare sv. Vida priredijo izlet na Pintarjeve farme.

9.—Piknik združenih društev fare sv. Vida na Pintarjevi farmi.

16.—Društvo Brooklynski Slovenci št. 48 S. D. Z., priredi piknik pri Zornu na 4388 Bradley Rd.

16.—Piknik Slovenske mladinske šole S. N. Doma na Močilnikarjevi farmi.

16.—Društvo Cerkniško Jezero št. 59 SDZ ima izlet na Stuškove farme.

16.—Klub slovenskih mesarjev in groceristov priredi velik izlet na Pintarjeve farme.

16.—Šola S. N. Doma na St. Clair Ave. ima piknik na Močilnikarjevi farmi.

16.—Buckeye Lodge, No. 60 SDZ, Lorain, O., priredi piknik na Kosovi farmi na Seneca Rd.

23.—Piknik društva Glas Clevelandskih Delavcev št. 9 SDZ na Pintarjevi farmi.

30.—Podružnica št. 32 S. Ž. Z. obhaja 7-letnico obstanka v šolski dvorani sv. Kristine na Bliss Rd.

SEPTEMBER

6.—Srbski kulturni vrt, proslava Njegoša in koncert v avditoriju S. N. Doma.

8.—Pričetek konvencije J. S. K. Jednote v avditoriju S. N. Doma.

13.—Pevski zbor "Cvet" priredi vinsko trgatev v Slovenski delavski dvorani na Prince Ave.

27.—Društvo St. Clair Grove št. 98 W. C. priredi proslavo 20-letnice svojega obstanka v S. N. Domu na St. Clair Ave.

OKTOBER

3.—Podružnica št. 50 SŽZ priredi plesno veselico v avditoriju S. N. Doma.

4.—Dramsko društvo Ivan Cankar ima predstavo v avditoriju S. N. Doma.

10.—Klub O-Pal, plesna veselica v avditoriju S. N. Doma.

11.—Skupna društva Slovenske Dobrodelne Zveze v Lorainu priredijo koncert v S. N. Domu v Lorainu.

16.—23d Ward Democratic Club, ples v avditoriju S. N. D.

17.—Slovenske Sokolice št. 442 SNPJ, plesna prireditev v avditoriju S. N. Doma.

24.—Društvo Napredni Slovenci št. 5 SDZ, ples v avditoriju S. N. Doma.

25.—Mladinski pevski zbor Slavčki, koncert v avditoriju S. N. Doma.

31.—Društvo Vodnikov Venec št. 147 SNPJ, plesna veselica v avditoriju S. N. Doma.

NOVEMBER

8.—Samostojni pevski zbor Zarja priredi opero v avditoriju S. N. Doma.

8.—Pevski zbor "Cvet" priredi koncert v Slovenski delavski dvorani na Prince Ave.

14.—Društvo Slovenec št. 1 SDZ, prireditev v avditoriju S. N. Doma.

21.—Društvo George Washington št. 180 JSKJ, plesna veselica v avditoriju S. N. Doma.

22.—Koncert pevskega društva Zvon v S. N. Domu na 80. cesti.

22.—Društvo sv. Ane št. 4 SDZ, proslava 25-letnice v avditoriju S. N. Doma.

22.—Podružnica št. 41 SŽZ obhaja šestletnico obstanka s proslavo v Slovenskem Delavskem Domu na Waterloo Rd.

25.—Interlodge liga, plesna veselica v avditoriju S. N. D.

28.—Carniola Tent št. 1288, The Maccabees, plesna veselica v avditoriju S. N. Doma.

29.—Dramsko društvo Ivan Cankar ima predstavo v avditoriju S. N. Doma.

DECEMBER

20.—Slovenska mladinska šola S. N. D. priredi božičnico šole v avditoriju S. N. Doma.

20.—Novi pevski zbor Slovan priredi svoj prvi koncert in ples v S. D. Domu na Waterloo Rd.

JANUAR

2.—Društvo Napredne Slovenke št. 137 SNPJ imajo plesno veselico v avditoriju SND.

9.—Interlodge League, ples v avditoriju S. N. Doma.

13.—Klub društev S. N. Doma, ples v avditoriju S. N. Doma.

17.—Obletnica S. N. Doma. Proslava v avditoriju SND.

23.—Društvo Cleveland št. 126 SNPJ proslavi obletnico v avditoriju S. N. Doma.

31.—Carniola Tent št. 1288 T. M., proslava 25-letnice v avditoriju S. N. Doma.

FEBRUAR

6.—Društvo France Prešeren št. 17 SDZ, plesna veselica v avditoriju SND.

7.—Dramsko društvo Ivan Cankar ima predstavo v avditoriju SND.

MARC

21.—Jugoslovanski Pasijonski klub, predstava v avditoriju S. N. Doma.

28.—Prosvetni klub S. N. Doma, šolska prireditev v avditoriju S. N. Doma.

APRIL

4.—Podružnica št. 10 SŽZ proslavi desetletnico svojega obstanka v obeh dvoranah Slovenskega Doma na Holmes Ave.

IZ PRIMORSKEGA

—Bovec, junija 1936.—V Bovcu je bilo pred kratkim zaslišavanih 65 oseb. Vsi ti so morali v karabinjersko kasarno zaradi vesti, ki se je širila po trgu in okolici, da je neki domačin padel v Afriki. Tri dni je trajalo to zaslišavanje, ubogi ljudje so morali letati in zanemarjati svoje delo. Končno je prišlo tako daleč, da so ugotovili, kdo je vest vrgel na trg, in sicer je bil to neki vojak-Italijan, ki se je ponorčeval in tako s svojim norčevanjem zapletel vrsto ljudi v neprilike in sitnosti, ki bi se če ne bi bil slučaj še dokaj srečno končal, zaključilo s kakšnimi aretacijami in obsodbami, najmanj pa s konfinacijo!

—Hotedršica, junija 1936.—Kot poročajo iz Črnega vrha, se je tjakaj vrnil zadnji teden v mesecu maja 60 letni Lampe Ivan, vulgo Hladnik iz Črnega vrha. Lampe je naredil vso dolgo pot preiskovalnega zapora skupno z obsojenim Pivkom, bil po obsodbi poslan domov, a po nekaj tednih ponovno aretiran in odveden v goriške zapore. Koncem maja se je vrnil spet domov, vprašanje je le, za koliko časa ga bodo pustili na miru.

—Reka, junija 1936.—V reških zaporih je bilo preteklega meseca nad 180 oseb zaprtih, več ali manj samo zaradi suma tihotapstva, prekoračenja meje ali pa prenašanja živil iz proste cone. Ljudje se pač otepajo lakote in bede kakor vedo in znajo, ker drugega izhoda itak nimajo več na razpolago. Kar je kje še kaj dela, pridejo v poštev samo priseljeni Italijani, nikakor pa ne, čeravno tudi vrlo potrebni domačini, ki so povsod zapostavljeni.

—Trst, junija 1936.—Tržaški časopisi prinašajo izredno zanimiva poročila o stanju industrije v slovenskih provincah pod Italijo. Seveda ne manjka v teh poročilih v prvi vrsto naglaševanja, da je vse to rezultat protisankcijske borbe Italije in njene ogromne časopisje gonje, da je industrija, ki je v zvezi z vojnimi pripravami in dobavlja državi vojne predmete v zadnjem času pokazala zelo znaten dvig. Celo tovarne, ki so zamrle, so otvorile ponovno svoje obrate in pričele z delom. Tako na primer tekstilna tovarna v Gorici, ki je bila že zaprta, a je 20 novembra lanskega leta ponovno pričela z delom in zaposluje sedaj preko 400 delavcev. Ravno tako zelo naivna pa je trditev, da je lesna industrija v Julijski Krajini narasla in se dvignila vsled tega, ker ni več konkurence s strani Jugoslavije. Vendar pa se kljub slavospevom o dvigu vojne industrije v Julijski Krajini med delavstvom vedno obupne. Ne pomaga pri vsem tem nobena demagogija z osemurnim delavnikom. Delavstvo, ki je v tovarnah pod vojaško disciplino, je kljub temu navideznemu dvigu in zboljšanju v industriji, ki pa je odvisna popolnoma od vojne, vedno na istem.

—Gorica, 9. junija 1936. — Žrtve vsled granat se v okolici Gorice vrste ena za drugo. Na stotine ljudi je še po vojni postalo žrtev posledic svetovne vojne, mnogo jih je vsled tega ostalo za vedno nesposobnih. Vse to pa samo za košček kruha, ki si ga skušajo z nabiranjem starega železa in kovinskih ostankov priboriti. Težka nesreča, ki je odjeknila daleč na okoli, pa je doletela nedavno v Trnovem na trnovski planoti družino Lipicar. Pri nabiranju starega železa so naleteli na še nerazstreljeno granato. Skušali so jo odpreti, da bi stresli iz nje smodnik. Toda nesreča je hotela, da je granata raznesla 50 letnega očeta Evgena Lipicarja, njegovo ženo Viktorijo, staro 40 let in 7 letnega sina Evgena. Trupla je popolnoma raznesla.

Tragedija je še toliko večja, ker je ostalo še 5 nepreskrbljenih otrok, od katerih ima najstarejši komaj štirinajst let, najmanjši pa še ne eno leto. Začasno so prevzeli otroke v oskrbo dobri ljudje in pričeli so z nabiranjem prostovoljnih darov za nesrečne otroke.

—Gorica, junija 1936.—Kljub temu, da je Italija zaključila v Afriki vojno in svoje vojne operacije, ne pošilja vojaštva, ki se nahaja tam doli, še domov razen prostovoljcev. Težko bolne in težko ali lažje ranjene so vse pridržali deloma po bolnicah južne Italije, deloma po zasilnih bolnicah izven Italije. Domov pa pošiljajo le duševno in telesno popolnoma izčrpane, take ki niso za nobeno uporabo več. Na Bovško sta se vrnila iz Afrike dva taka nesrečneža in sicer Mlekuž Josip, rojen letta 1911, doma iz Koritnice pri Bovcu in Leopold Komac, rojen leta 1911, doma iz Bovca. Zadnji je bil dodeljen nekemu oddelku v prvi liniji zaradi pisma, ki je bilo na njega naslovljeno a cenzurirano in je med drugim vsebovalo tudi tale članek: "Saj sem ti rekel, da bi bilo bolje, če bi šel čez mejo." Oba omenjena sta telesno tako izčrpana, da nista za nobeno delo, duševno pa tako močno, da kažeta tu pa tam znake blaznosti.

—Blizu Zaloga pri Tolminu se je na binkoštni pondeljek smrtno ponesrečil 13 letni Josip Levpušček iz Zatolmina. Peljal se je s kolesom proti Sv. Luciji. Ker je vozil ob robu ceste ki je bila vsa premočena od dežja, mu je nenadoma spodrsnilo in je padel 10 m globoko v Tominco. Ljudje, ki so prišli tam mimo so ga sicer takoj dvignili iz deroče, vendar nizke vode ter ga spravili domov. Od tam so ga prepeljali v bolnišnico, kjer pa je podlegel poškodbam.

—Reka, maja 1936.—V zadnjem času so v nekaterih naših večjih vaseh dale oblasti navadnim vaškim potem imena. Tako je dobilo Trnovo pri Ilirski Bistrici celo vrsto imen cest, kot via Dante (prej Gabrje), via S. Pietro(gornji del Gorenjca), viale Arnaldo Mussolini, via Diaz (proti postaji), via Trieste, via Nazario Sauro itd.

—Dole nad Idrijo, junija 1936.—Pri nas delajo, in sicer pri Santaru rezervoar za vodo. Material (in sicer krog 4,000 kg cementa, pesek in municijo ter drugo) da na razpolago država vse delo pri tem vodovodu pa opraviti kmetje sami s tlako. Delo vodi neki miličniški kapetan.

—V Grahovem so prijeli 27 letnega Rafaela Šturma, ki mora odsedeti 3 mesece radi bega čez mejo.

—Iz idrijskih zaporov je pobegnila 22 letna Zora Jerin jugoslovanska državljanka, ki je prešla mejo iz neznanega namena. Posedaj je še nisc ujeli.

DNEVNE VESTI

Italija je sedaj uradno cesarstvo

Rim, 1. julija. Najmanjša republika na svetu, San Marino, ki se nahaja v ozemlju Italije, je uradno priznala "laško cesarstvo." Obenem je predsednik republike San Marino podal laškemu "Cesarju" Viktorju Emanuelu zlato medaljo "za hrabrost v abesinski vojni." Enaka odlikovanja sta sprejela tudi diktator Mussolini in laški maršal Badoglia.

Mesto, ki ne mara zvezne relifne podpore

Dunkirk, N. Y., 11. junija. Župan v tem mestu je zavrnil vsako zvezno podporo za brezposelne in izjavil, da bo mesto samo podpiralo one, ki so potrebni pomoči. Mesto šteje 17,000 prebivalcev. Župan je izjavil, da je zvezni relif navadno raketirstvo, radi katerega trpijo davkoplačevalci. Prva odredba župana se je glasila, da se zniža relif vsem brezposelnim za polovico. Dobivali bodo $18.00 na mesec.

Vladni denar

Banke v Clevelandu obratujejo danes s kapitalom, katerega je več kot polovica last strica Sama. R. F. C. vladna korporacija je posodila raznim bankam v Clevelandu nad sto milijonov dolarjev, da lahko poslujejo.

Jack London:

ROMAN TREH SRC

—Koliko? — je ponovil vprašanje presenečeni poglavar.—To je državna dolžnost, dragi moj. In ker ste že itak namenjeni v Bocas del Toro, storite svojo dolžnost kar spotoma. Nikar se ne bojte za premog! Saj ga ne porabite nič več, če vzamete na krov še nas.

—Muchacho, prinesi mi še kave! — je zakričal kapitan na dečka.

Nastala je pavza, v kateri sta Torres in poglavar skupaj s spremljevalci čutila, da je njuna usoda odvisna od vrele kave, ki jo je prinesel deček kapitanu. Kapitanovi zobje so zopet zašklepetali po robu skodelice, vendar pa ni razlil niti kapljice, dasi si je opekel vsa usta.

Tisti hip je stopil na krov Šved v umazanih hlačah in čepici, na kateri je bilo napisano 'Mehanik." Prižgal si je pipo, sedel na krov ter se globoko zamislil.

—Koliko mi daste?—je vprašal Rosaro znova.

—Le hitro odrinimo, dragi moj, — je odgovoril poglavar. —Med vožnjo, ko vas mrzlica ne bo več tresla, se pa pomeniva trezno o tem kočljivem vprašanju. Biti morava pametna, saj sami veste, da se z državo ne smemo šaliti.

—Koliko? — je vprašal kapitan Rosaro že tretjič. — Še nikoli nisem ravnal nespametno. Vedno sem mislil trezno, ne glede na to, da-li je solnce vzšlo ali ne in dali me trese ta prokleta mrzlica ali ne. Koliko?

—Nu, pa naj bo — koliko pa zahtevate? — se je vdal poglavar.

—Petdeset dolarjev v zlatu— je odgovoril kapitan brez pomisleka.

—Saj morate itak odpluti, kajne? — je vprašal Torres prijazno.

—Petdeset dolarjev v zlatu in konec besedi.

Poglavar je ves obupan vzdihnil in se obrnil da odide.

—Kaj niste prisegli, da se boste maščevali zato, ker so vam porušili jetnišnico? —je vprašal Torres.

—Da, toda ne pod pogojem, da me bo veljalo to maščevanje petdeset dolarjev! — je odgovoril poglavar in poškilil na kapitana v nadi, da bo slednji vsaj malo popustil.

—Petdeset v zlatu! — je dejal kapitan, izpil kavo in si skušal z drhtečimi rokami zviti cigareto. Obrnil se je k Švedu in pripomnil: In še pet dolarjev po vrhu — mojemu mehaniku. Tak je naš običaj.

Torres se je približal poglavarju in mu zašepetal:

—Sam hočem poravnati ta račun in yanki Regan mi stroške povrne. Predložim mu račun za sto dolarjev, — razliko si pošteno razdeliva. Ničesar ne moreva izgubiti. Morava pač pristati na to. Ta borzna svinja mi je pred odhodom izjavila, naj z izdatki na štedim.

Ko se je solnce dvignilo nad obzorje, se je vrnil eden izmed orožnikov v Las Palmas in gnal s seboj konje, vsi drugi so se pa vkrcali na ladjo. Šved je smuknil v strojni oddelek in kapitan Rosaro, ki so ga blagodejni solnčni žarki rešili mrzlice, je zapovedal, naj ladja odpluje.

Ista jutranja zarja je našla tudi "Angeliko." Jadrnica so zanesli morski valovi ponoči k obali, od katere se ni mogla oddaljiti, ker ni bilo ugodnega vetra. Posrečilo se ji je sicer odpluti precej daleč proti severu in zatišje jo je ustavilo šele na pol poti med San Antoniem ter ožinami Bocas del Toro in Karthago. Do teh dveh izhodov na odprto morje je bilo še najmanj dvajset milj — jadrnica je pa stala na gladini spečega zaliva kakor pribita. Tropična noč je bila tako vroča, da so morali spati vsi potniki na krovu. Na strehi kapitanove kabine je spala sama Leoncie. Na obeh straneh krova so čepeli njeni bratje in oče. Pri krmilu sta ležala drug poleg drugega oba Morgana. Držala sta se za roke kakor bi se bala, da ju temna noč ne loči. Na drugi strani je spal kapitan. Glavo si je podrl z rokami in smrčal je vso noč, da ga je bilo veselje poslušati. V njegovi bližini je spal krmar, ki ni bil nihče drugi, nego kingstonski črnec Parcival. Ostala posadka je ležala na krovu, spredaj je smrčala straža.

Prva se je zbudila visoko gori na strehi Leoncie. Podprla je z roko glavo in se zagledala tja, kjer sta ležala oba Morgana. K obema jo je vlekla neka nepremagljiva notranja sila, oba je ljubila z vso silo svojega dekliškega srca. Saj sta si bila tako podobna, da bi ju težko ločil. Na svojih ustnah je še čutila Henryjev poljub, obenem pa ni mogla pozabiti, kako strastno jo je poljubljal Francis. Pri misli na te poljube jo je oblila rdečica. In ni ji šlo v glavo, kako in zakaj nosi v svojem srcu istočasno to dvojno ljubezen. Že drugič je v mislih ponavljala sklep, da bi šla za Henryjem na konec sveta, za Francisom pa še dalje. Ta razdvojenost ljubečega srca ji je bila popolna zagonetka.

Hoteč pregnati te misli, ki so jo samo mučile in strašile je Leoncie iztegnila roko, spustila svoj šal in požgačkala z njim Francisa pod nosom.

Francis je v spanju zamahnil z roko ,kakor da odganja nadležne muhe ter udaril Henryja po prsih tako, da se je slednji prebudil. Planil je pokonci in v tem se je zbudil tudi Francis.

—Dobro jutro, dragi bratranec! — ga je pozdravil Francis. —Kam se ti pa tako mudi?

—Jutro je jutro, prijatelj, je zamrmral Henry — toda naglico moraš pripisati sebi, ker si me s tako silo udaril po prsih, da sem se prebudil. Mislil sem že, da je krvnik, zakaj danes zjutraj so me hoteli obesiti.

Zazdehal je, se pretegnil, pogledal čez krov na mirno morje ter opozoril Francisa na spečega kapitana in krmarja.

—Lepa dečka sta dva Morgana, — je pomislila Leoncie in se začudila sama sebi, da ji je prišel izraz "lepa" na misel v angleščini, ne pa v španščini. Morda je bilo njeno srce tako polno ljubezni do obeh Američanov, da je celo pri misli na nje angleščina izpodrinila njen materin jezik.

Da prežene te misli, je Leoncie znova spustila šal. Pri tem sta jo mladeniča opazila in smeje je morala priznati, da ga je ona nalašč zbudila.

Čez tri ure, ko je bil končan zajtrk, obstoječ iz kave in sadja, je Francis pokazal Leoncii, kako se ravna s krmilom in kompasom. Pihal je ugoden veter in gnal "Angeliko" proti severu z brzino šestih vozlov na uro. Henry je opazoval skozi daljnogled obzorje in se na videz ni zmenil za Leoncio in Francisa, dasi se je natihem strašno jezil, da ni prišlo njemu prvemu na misel seznaniti Leoncio s krmilom in kompasom. Odločno je zavračal vsako misel, da bi se ozrl tja, kjer sta kramljala Leoncie in Francis.

Zato pa kapitan Trefethen ni bil nič kaj posebno delikaten. V njem je bila združena indijanska radovednost z nesramnostjo črnokožega podložnika kralja Georga. Videl je vse, kar se je godilo tam, kjer sta stala najemnik njegove ladje in prelestna Španka. Ko sta se Leoncie in Francis nagnila nad krmilo in se zagledala v kompas, sta si bila tako blizu, da so se njeni lasje dotikali Francisovega lica. In vsi trije — Francis, Leoncie in kapitan — so dobro vedeli, kaj sledi iz take bližine med lepim mladeničem in zaljubljenim dekletom. Francis in Leoncie sta pa začutila v srcu še nekaj, česar kapitan niti slutil ni. Pogledala sta si globoko v oči ter jih v zadregi povesila. Francis je govoril tako naglo in glasno, da ga je slišala polovica moštva. Nihče ni dvomil, da gre za konstrukcijo kompasa, ne pa za nekaj drugega. Toda kapitan Trefethen se je nekam čudno smehljal.

Zapihal je močan veter in Francis je moral prijeti za krmilo. Njegova roka se je dotaknila njene. Znova sta oba zadrhtela in znova se je kapitan nasmehnil.

Leoncie je pogledala Francisu naravnost v oči. Potegnila je svojo roko izpod njegove in stopila v stran, kakor da je krmilo in kompas sploh ne zanimata. Francisu je pa očitala vest, da je prelomil dano besedo. Nehote se je ozrl tja, kjer je stal Henry. Slednji mu je kazal hrbet tako, da Francis ni mogel videti njegovega obraza. Francis je mislil, da Henry sploh ni opazil prizora med njim in Leoncio. Leoncie se je sicer ozirala na zeleno obalo, toda videla ni ničesar. Zatopljena v svoje misli je vrtela nervozno zaročni prstan okrog prsta.

In Henry, ki se je obrnil, da jo opozori na oblaček dima na obzorju, je vse to opazil. Tudi kapitan je opazil, da je Henry vse videl. Zato se je nagnil k njemu — krutost Indijanca je povečala v njem nesramnost črnca — in mu šepetal:

—Ah, sire, nikar si ne belite glave! Senorita ima veliko srce. V njem je dovolj prostora za tako nadarjena gentlemana, kakor sta vidva.

Kakor bi trenil z očesom, se je kapitan prepričal, da znajo belokožci ohraniti svoje intimne stvari zase. Henry mu je namreč odgovoril s svojo krepko pestjo tako, da je odletel ubogi kapitan daleč po krovu in obležal na tleh kakor je bil dolg in širok. V hrbtu, vratu in na čelu je čutil neznosne bolečine.

(Dalje prihodnjič)

ZDRAVO, IZVRSTNO

DOMAČE VINO

po zmernih cenah dobite vsak čas pri

JERNEJ KNAUS

1052 E. 62nd ST.

AUGUST KOLLANDER

6419 St. Clair Ave.

v Slovenskem Narodnem Domu

PRODAJA parobrodne listke za vse prekomorske parnike;
POŠILJA denar v staro domovino točno, po dnevnih cenah;
OPRAVLJA notarske posle.

Kollander ima v zalogi tudi jugoslovanske znamke

LOUIS OBLAK

TRGOVINA S POHIŠTVOM

Pohištvo in vse potrebščine za dom.

6303 GLASS AVE.

HEnderson 2978

Zahvala

Tem potom se hočemo najiskreneje zahvaliti vsem, ki so s tako radovoljnim srcem sodelovali in pomagali ob smrti in pogrebu preč. gospoda

Rev. Victor J. Virant

ki je dne 13. junija po mučni bolezni zaspal v Gospodu in ki smo ga dne 16. junija položili k večnemu počitku.

Hvala posebno premilost. škofu Schrembsu, faranom Marije Vnebovzete in sv. Cirila in Metoda v Lorainu, O. Hvala čč. duhovščini, sorodnikom, prijateljem in znancem in vsem pogrebnikom, ki so prisostvovali. Enako hvala vsem društvom ter vsem onim, ki so dali avtomobile na razpolago. Iskrena hvala vsem, ki so darovali za sv. maše in za cvetlice. Vsem skupaj še enkrat: stotera hvala. Vemo, da bo pokojni Father za vas pri Bogu prosil.

Tebi pa, Father Victor, izrekamo: Izpil si kelih, zaprl si knjige, naslonil utrujeno glavo v imenu Gospodovem. Zdaj počivaj v miru.

Rev. Ludwig Virant, Frank Virant, Aloysius Virant, Leo Virant, Dr. John Virant, Dr. Patrick Virant, bratje.

Mrs. Johana Svete, Mrs. Anna Urbas, Mrs. Mayme Grdina, — sestre.

KADAR SI HOČETE POSTREČI Z . . .

mehkimi pijačami

ne pozabite na

DOUBLE EAGLE BOTTLING CO.

Prepričani ste lahko, da boste dobili najboljše, kar vaš rojak izdeluje že 27. leto.

Postrežem vam tudi lahko z izvrstnim pivom, kot Buckeye pivo, Union pivo in Gold Bond.

DOUBLE EAGLE BOTTLING CO.

6511-19 St. Clair Ave. HEnderson 4629

NAZNANILO IN ZAHVALA

V nepopisni tugi ki nam stiska srce, naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je Bog poklical med svoje angelje našo iskreno ljubljeno in nepozabljeno hčerko-edinko, sestrico

MARY LOUISE HOČEVAR

ki je zatisnila za vedno svoja mila očesca po enomesečni hudi bolezni 13. junija 1936 v St. Lukes bolnici. Rojena je bila 15. avgusta 1926, bila je učenka 6. razreda ter članica mlad. oddelka dr. sv. Družine št. 207 KSKJ in društva Dom št. 25 SDZ. Ranjka naša hčerka je bila pokopana dne 17. junija na Calvary pokopališče s slovesno sv. mašo, ki jo je daroval preč. g. Louis B. Baznik; asistirala sta mu Rev. Julij Slapšak in Rev. Bernard Blatt.

Prisrčno se zahvalimo čč. gg. duhovnikoma Rev. Bazniku in Rev. Slapšaku, ki sta prišla ponjo na dom in jo spremila na Calvary pokopališče. Prisrčna hvala Rev. Slapšaku za tako ganljiv govor ob krsti v cerkvi. Prisrčno se zahvaljujemo vsem trem gospodom duhovnikom, ki so tako lepo skrbeli zanjo, da so ji prinašali sv. zakramente za časa, ko se je nahajala v bolnici, dokler ni prišel angel in jo vzel v srečno večnost.

Lepa zahvala Mr. Ivanu Zormanu za krasno petje v cerkvi. Prisrčno se zahvalimo Mr. Louis L. Ferfolji za tako lepo urejen pogreb

Najbolj pa se moramo zahvaliti Mrs. Jennie Hočevar, ker nam je stregla in delala vse gospodinjsko delo ves čas bolezni. Ker ne najdemo zadostnih besed, da bi se ji dovolj zahvalili naj ji ljubi Bog obilno poplača za vse.

Iskrena zahvala vsem, ki so darovali za številne sv. maše in sicer: družini Joseph Prijatelj iz E. 81 Street, Misses Albine in Josephine Smrekar, Mr. Rudy Košak Mr. in Mrs. John in Cecilia Hočevar, družini John Adamič, Mrs. Frances Modic, Mrs. Jennie Prijatelj, Mr. Louis Oblak, družini Perko (Grabnar), klub Hinje, družini Andrej Hočevar, družini Frank Novak, družini Ignac Vidmar, družini Joseph Prijatelj, (St. Clair), družini Frank Majcen, družini Charles Skufca, Mr. Mike Vidmar, Mr. in Mrs. Vinc Gnidica, Mr. in Mrs. Frank Intihar, Mr. in Mrs. Anton Papesh, družini Jerry Papesh, družini Rudolf Kenik, družini Andrej Blatnik, Mr. John Kern, družini Vinc Zimšek, družini Andrew Režin, Aid Club Girls, družini Louis Kastelic, družini Joseph Legan, družini Frank Steklasa, družini Frank Blatnik, družini Joseph Zakrajšek, družini Anton Lovše, družini Anton Skube, Mr. in Mrs. Joseph Strekal, Mrs. Jennie Zupančič.

Dalje se iskreno zahvaljujemo vsem onim, kateri so položili tako krasne vence na krsto naše edinke: Mr. in Mrs. Andrej Hočevar, Mr. in Mrs. John in Cecilia Hočevar, Mr. in Mrs. Frank Smrekar, družini Charles Hočevar, Mr. in Mrs. Jos. Prijatelj, Miss Josephine Prijatelj, družini John Novak, Mr. in Mrs. Frank Plahutnik, družini Andrew Režin, družini Vinc Zimšek, Mr. Louis Oblak, Mr. in Mrs. Louis Tratar, Children of Maple Heights, društvu sv. Družine št. 207 KSKJ, društvu Dom št. 25 SDZ, Mr. in Mrs. Charles Pavlin, Mr. in Mrs. Frank Mislek, Mr. in Mrs. Kapacka Mr. in Mrs. Chas. Silva, The American Steel & Wire and Bundling Dept., Cuyahoga Works, Misses Betty and Mary Hauson, Miss Charlotte Wittman.

Prisrčna zahvala vsem sorodnikom, ki so nam šli ob času žalosti tako lepo na roke in nam pomagali. Prisrčno se zahvalimo vsem onim, ki ste dali brezplačno svoje avtomobile pri pogrebu. Prav lepo se zahvalimo našemu županu Mr. John J. Pekareku, ki nam je šel v tem času žalosti tako lepo na roke. Iskrena hvala našim dobrim sosedom za vso pomoč v tem težkem času.

Dalje se moramo zahvaliti Mrs. Anni Režin in Mrs. Tillie Sterzay za njiju veliko požrtvovalnost in vsem onim, ki so darovali v denarju. Njih imena so sledeča: Mr. in Mrs. Frank Perko, Mrs. Frances Novak, Mr. in Mrs. Martin Potisek, Mr. in Mrs. Louis Fink, Mr. in Mrs. John Fortuna Mr. in Mrs. Anton Perušek, Mr. in Mrs. Louis Prhne, Mr. in Mrs. Frank Jelušič, Mr. Jos. Boh, Mrs. Frank Skufca, Mr. in Mrs. Vencel Tekavčič, Mr. in Mrs. Frank Smrekar, Mr. R. Zarkovič, Mr. in Mrs. Andrew Režin, Mr. in Mrs. Jos. Kenik, Mrs. Jera Urbančič, Mr. in Mrs. John Zimerman, Mr. in Mrs. Gregor Skebe.

Mr. in Mrs. Anton Pelko, Mr. Anton Gorenc, Mr. in Mrs. Vinc Zimšek, Mrs. Frances. Lipnos, Mr. John Fortuna, Mr. in Mrs. Andy Hočevar, Mr. in Mrs. John Hočevar, Mr. in Mrs. Rudy Novak, Mr. in Mrs. Louis Papesh, Mr. in Mrs. Louis Sadar, Mr. in Mrs. John Breznikar, Mr. in Mrs. Bill Galla, Mr. in Mrs. Jos. Zakrajšek, Mr. in Mrs. Jack Jemec, Mr. in Mrs. Jos. Legan, Mr. in Mrs. Louis Kastelic, Mr. in Mrs. Fr.Stavec, Mr. in Mrs. Ludwig Vrček, Mr. in Mrs. Fred Philips.

Mr. in Mrs. Chas. Hočevar, Mr. in Mrs. Frank Boh, Mr. in Mrs. L. Kolar, Mr. in Mrs. Fr. Lerbacher, Mr. in Mrs. Frank Košak, Mr. L. Oblak, Mrs. Jennie Prijatelj, Mr. in Mrs. John Adamič, Mrs. Fr. Modic, Mr. in Mrs. Martinsek, Mr. in Mrs. Hribar, Mr. in Mrs. Pečnik, Mr. in Mrs. L. Zupančič, Mr. in Mrs. Fr. Volkar, Mr. in Mrs. John Hrovat, Mr. in Mrs. Frank Legan, Mr. in Mrs. L. Lipnos, Mr. John Lipnos, Mr. in Mrs. Chas. Pavlin, Mr. in Mrs. Fr. Novak, Mr. in Mrs. Anton Meljač.

Mr. in Mrs. Fr. Plahutnik, Mr. in Mrs. Geo. Gregorčič, Mr. in Mrs. L. Ferfolia, Mr. in Mrs. Blaž Modic, Mr. in Mrs. Mike Plute, Mr. in Mrs. L. Simončič, Mr. in Mrs. M. Femec, Mr. in Mrs. Jos. Ponikvar, Mr. Fr. Vrček, Mr. in Mrs. R. Franetič, Mr. in Mrs. A. Link, Mr. in Mrs. Mike Hrovat, Mr. in Mrs. Anton Steržaj.

Če smo koga po neljubi pomoti izpustili, naj mu bo ravno tako srčna zahvala. Bog naj stotero povrne vsem!

Ljuba naša hčerka in sestrica, komaj si se zavedla svojega nežnega življenja, že te je Vsemogočni poklical k sebi. V našo hišo se je vselila nepopisna žalost, saj si bila tako ljubka, tako dobra. Zdaj se raduješ v nebesih med krilatci. Prosi pri svojem Stvarniku za nas, da se končno vsi združimo nad zvezdami, kjer ni poznan jad in žalost. Mi te ne bomo pozabili in tvoj grob bomo zalivali z grenkimi solzami.

Žalujoči ostali:

Charles in Mary Hočevar, starši,
Charles, Frank, Raymond, bratci.

Maple Heights, Ohio, 13. julija 1936.